

TRUYỆN NGẮN TRĂM CHỮ

TƯ TÌNH

Tờ báo lá cải dựng chuyện thầy tư tình với nữ thí chủ. Bọn quá khích, người cả tin kéo đến trước chùa quây đòi thầy phải ra đi. Đồ chúng giận bảo thầy thưa họ ra tòa. Thầy gạt đi:

- Các con không cần làm gì cả, bong bóng hết hơi nó tự xì thôi! Vả lại theo luật nhân quả có lẽ quá khứ ta đã gây rắc rối với họ nên giờ họ đến tìm ta.

Tuần sau truyền thông đến chùa xin phỏng vấn họ đặt câu hỏi:

- Thầy nghĩ sao khi tờ báo bảo thầy có tư tình?

Thầy cười:

- Tình chung cho cả chúng sanh chưa xong lấy đâu ra tình tư!

XÙ XÌ

Giận mẹ, nó bỏ nhà đi hoang rồi đến tá túc nhà bạn. Thấy bạn được mẹ cưng chiều nên tủi thân:

- Cậu thật may mắn, có được người mẹ yêu thương. Mẹ tôi chỉ toàn la mắng, chửi rửa.

Người bạn lại là tay biết chuyện, khuyên:

- Cậu xem trái mít kia, da nó xù xì mà trong ruột thơm ngọt biết bao. Mẹ của cậu vì nhọc nhằn mưu sinh, chột đời khiến bà phải xù xì nhưng bà ấy thương cậu lắm.

Nói rồi chở giúp bạn về nhà. Thấy con bà hớt hải chạy ra:

- Mẹ chạy khắp nơi tìm con mà không thấy!

Nó thấy mắt cay cay vì hối hận.

HÍ LỘNG KHẢ PHONG

Thấy người làng Tân Hương ngán ngẩm ba cái trò giả gái của mình, anh hề bèn mò lên kinh kiếm ăn, nào ngờ ở đây quan-dân-sĩ-thứ đón anh ta như thần hoàng. Danh tiếng nổ như cồn, anh hề càng bạo mồn quây tưng luôn. Triều đình hay tin bèn sắc cho anh tẩm biển: "Hí lộng khả phong." Anh hề lên ti vi tạ ơn:

- Độ ơn triều đình, tôi chỉ hí lộng xoàng thôi mà được vinh dự này. Các quan mới thật sự hí lộng hơn tôi nhiều.

Đồng nghiệp anh ta có người buột miệng:

- Tiền hí lộng một đêm đủ mua mấy cái sắc phong này, rẻ chán!

HẬU KHỔ

Cậu ta ở thành đô đã nhiều năm trời mà vẫn chưa nhập hộ khẩu được. Các quan cứ đá lên quận xuống phường chẳng ai chịu giải quyết. Cuối cùng sau nhiều vất vả và thủ tục "đầu tiên" cậu cũng có được hộ khẩu. Cậu than vãn với bạn bè:

- Trầy vi tróc vảy lắm mới được cái hộ khẩu!

Họ cười bảo:

- Hộ khẩu xong còn hậu khổ nữa chưa hề đâu! Cái nền hành chính này vốn hành là chánh mà.

ĐỨNG BÊN NÀY TRÔNG BÊN NỌ

Anh hiền lành chăm chỉ làm ăn, khổ nổi lương lậu thấp quá, cuộc sống eo sèo. Chị vợ ca cẩm:

- Chồng người ta làm ông nọ bà kia, tiền bạc như nước. Vợ con sung sướng vô cùng. Bởi vậy hai người cự cãi hoài. Một hôm cô bạn học cũ đến chơi tí tê tâm sự:
 - Chị vậy mà hạnh phúc, tuy nghèo nhưng vợ chồng sum họp đầm ấm, ngày tháng bên nhau. Chồng tôi là đại gia quanh năm cặp bồ, làm ăn bên ngoài... chẳng mấy khi về nhà, đã vậy cậu tiền coi em như hầu gái. Em ước gì nghèo mà được yêu thương như chị!
- Bất giác chị liếc sang chồng rồi thở dài.

DÂY XÍCH VÀNG

Theo đoàn xiếc lang bạt kỳ hồ từ bờ Đông sang bờ Tây, rày đây mai đó; đem niềm vui đến mọi người từ chốn thành đô cho chí thôn quê. Người yêu chịu không nổi bỏ đi. Gia đình, bạn bè khuyên và mai mối cho những đám ngon lành. Chàng cảm ơn họ và khước từ:

- Dây xích vàng vẫn là dây xích. Sao bằng cuộc sống tự do rong ruổi tháng ngày, mang niềm vui đến cho người ấy cũng là hạnh phúc!

GENE HAY NGHIỆP

Nhà nọ có hai con song sanh nhưng đứa lớn thì đẹp trai, thông minh; đứa nhỏ thì quắt queo lại trì độn. Người làng lấy làm thắc mắc bèn đem hỏi một vị giáo sư. Ông ấy bảo tại cái "gene." Người làng cãi:

- Thế tại sao anh thì cái gene tốt còn em thì cái gene xấu?
- Ông ấy không trả lời được. Lúc ấy có vị du sĩ qua làng, người làng hỏi thì vị du sĩ bảo:
- Tại cái nghiệp khác nhau nhưng vì có nợ duyên nên sanh làm anh em!

STEVEN N
Atlanta, March 2016